

શાયેકીધન ફને મુસીધકી વા આશપને
લેહન દાઉદીકે લીયે ખેનઝીર
મુસન્નાકા-મી-શીવદાસ ખન્ના, ૬૫૧ થુ, લાહોર

અસ્મતકી દેવી.

પ્રગટકાર—રીખીરામ ગુપ્તનામહ મુ.-લાહોર
હાલ મુકામ—ધીકાંટા આનંદભુવન થીએટર અમદાવાદ.
ખેનેઝર-ધી ન્યુઆલખર્ટ થીએટ્રીકલ કંપની

—એક પંક્તિ—

તે નીહાયત, સેહત આર દુરસ્તીકે સાથ અસલી
ગાનોમ મુજતબ કરકે સ' ૧૯૨૨માં છપાવ

આ ચોપડી શ્રી જૈન અકાદેમી પ્રી. પ્રેસમાં રા. ચીમનલાલ
ગાકન સે હાપી લોકાંટા વાડી—અમદાવાદ.

વક્ર ૧૦૦.

પ્રથમા વૃત્ત,

સને ૧૯૨૨.

કીમત આર આજા,

અસ્મતકી દેવી નાટકકા દુઃકસાગર

અંક પછીના,

પ્રવેશ ૧ —

પ્રવેશ ૧—વજીર અમીર નવાબકી સગીરી પુરણી મળાતે હે નાજનીન
જો મીસરકી જંગમે લુગમે હાથ આપ હે નવાબ સાહેબકે આમને આગી-
જી લીયે પેશ કી જાતી હે તો નાજનીન સાગ્ર કનકાર નર દેવી હે કે મે
અપને મજબૂકી માને ઇસલામી અસુબોકી પા તથા હુ છવલાયે એક અ
વાસ આદમીસે સાદી નહી કહું 11 નવાબ નાજનીન પર સખતી કરતા
આહતા હય કે એક સરદાર જીરકા નામ દસી 11 હે એ મીસરકા આસીનકા
હે નાજનીનકા તરફ દાર હોજાતા હય એર નાજનીનકા મેકા બાગમના
હય જહાજ પર રતાર હોકર બાગના ચડતા હય કે નવાબકે સીપાહી
પહોચ જાતે હે લડાઇ શરૂ હોજાતી હે તતીન જખમી હો જોહેથા હો-
જાતા હય નાજનીન અપને અસમનકે મેકા મે રીંગ મે મદનપા 11 હય નવાબકે
સીપાહી હસકો ફેરદરીયાસે નીકાલકર નવાબકે સામને પેશક ને હય તરતપા
સરદાર નાજનીનકા કનકાર આખર નવાબ મિગ્ય કર નાજનીન નર મજરકા
વાર કરતા આહતા હય કે ચંદ હાકુ આકર નાજનીનકુ ખગ મેને હય,

પ્રવેશ ૨—એક આદમી મીરજા ટપક આ જીપકો ખીખી, ચકોરીકી
સાદીકે લીયે ખીચાર કરતે હય લંગડે ખાંજીતકા મી જા ટપક અપા
હામાદ 11 જા આહતા હય હસકે મોકર કર દરફ ખર તરફ આવે હય
એર સાદીકી તારીફ મુકરર કરકે ચક્ષે જાતે હય. ચંદ ચકોરીકા આસ-
ક એરત બનકા આતા હય એર ચકોરીક મીલકર ચલાજાતા હય

પ્રવેશ ૩—હસીન નાજનીનકે ખ્યાલમે જામલમે બઠકતા હય એક ર-
હેમદીલ સખસ હસકી ગમ ખજારી કરતા હય,

પ્રવેશ ૪—હવેર દીલ હાકુકો ખીખી જખન અપની સાહેલીયુકે સાથ
સથેર જામલમે મસરક હે દમીર દીલ હાકુ નાજનીનકા અપને ગાર્શીદી
તા હય એર ખ્યાલમે વરજા જાહેર કરતા હય નાજનીન હસકો સમજાવી

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૦૪૨૩ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૨૧૨-૫૮૩૭ ઈલા

વિષય ૬૩૬૮: ૨-૩

પત્ની બહેન બનકર ઉસકી મદદગાર હોના હય,

પ્રવેશ ૬—મીરજી ટાંકડે નોકર કાલે જોર ગોરે ખીચાર કરતે હૈકે ચકોરીકી સાઠી લંગડે માનશે ન હો બલકે ચાંદશે હો ચાંદકો મટરમે છીપા રતે ટે જમ લંગડે પાંકી ખરાન આતીહે તો ચાંદ મટરમે નીકસકર પીરતોલ દી તકર લંગડેખામે ઉસકે કપડે જોર ચેહેરા જીનકર આપ પહેન લેના હય જોગ લંગડેખાંકુ મટરમે ભંધ કરેતા હય મીરજી ટપક લંગડેકે ધે ખેમે પદસે સાદીકર દેતા હય લંગડેખાં દુસરે રાસતેસે મટરમે નીકસકર આપા સાગિકે વખત આગતા હય સખ મેદ ખુલ જતા હય ચાંદ નીકાલા જતા હય જોર ચકોરીકી સાદી લંગડે ખાસે હોળતી હય

પ્રવેશ ૭—ગીલરે દીન ડાકુ કરીનકો જીન્દાન ખાનેસે નીકસકર લે-જાનેકા અપને આદમીયો કે સાપ બીચાર કરતા હય

પ્રવેશ ૮—નવાજ દરગીઝે એક દરખાનસે બાંધકર જાલીકા નીસાના બનાતા ચકાત હય કે નવાજકે ચાંદ સરદાર નવાબશે ખીચકર નવાબકે કાથસે મારે જતે, દરાર દીન ડાકુ લવાઈ જકાજ પર આતા હય જોર હસીનકો જકાજ પ ત્યાર કરકે લેજતા હય નવાજ વજેરાહેરાન રહેજતે હય
અંક દુસરા

પ્રવેશ ૧—નાજનીન હસીનકી માકમે એકસરકે દબેર દીન ડાકુ આકર, હ-સીનકી આનેકી ખખઃ નાજનીનકો છુનાતા હય નાજનીન હુલ હોળતા હય,

પ્રવેશ ૨—હસીન હોસમે આજાહય જોર નાજનીનકે શીરાકમે દ-રખત્રોકે પતે પતે પર નાજનીનકા નાય લીજતા હય નાજનીન વેલ બઝ-લકર આતી હય જોર અપની મહોબતકા ખતેહોલ લેતી હય જોર અપને સાથ અપને મકાન પર લેજતી હય,

પ્રવેશ ૩—નાજનીન હસીનકો નાય તમાસાસે ખુલ કરતી હય જોર શીર બહેર હોળતી હય જોર દોને ખુશી ખુશી જીલેતે હય દોબેર દીન ડાકુ જોર હસીનકી જોરતકા આના જોર હસીન જોર નાજનીનકે મી-જાકકા મુખકે નુકસે નવાબકે નજાના જોર સખકો ગીરકતાર કરેતા

પ્રવેશ ૪—સાકાબજા મમખવાર અપને આપકી બદ ચલનીકી ખખર પાકર અપની જાગી સાથ હસી તલાચકે લીધે જતા હય,

પ્રવેશ ૫—જાગે માટે મોકલે હર તરફ ઓર બનવું હાલમાં

ચાંદે તરફ દાર હોળતા હય ઓર ચાંદે સાથે જુન બનતર
જાનરે જુરતી લાંગડાંસે ચકારીકો તલાક ફાલજાતે હે ઓર ચાંદે હુલે કે
સુતારીક તલાકનામા લીળા જાતા હય ચાંદે ઓર ચકારી ખુલ હોળતા હય
પ્રવેશ ૬—નવાખ અપને દરબારમે છકસર કરતા હય કે મે નાજનીન
મે તરફ અપની ગા હુલે બનાવુંગા દરબારી લોગ હામે હા મીલાને હે
હસીન વખેરે તમામ ગીરફતાર હાજર કીયે જાતે હય ઓર હર એકમે
પુછાળાતા હય મગર કોઇ ઉસકી અતાવત અખત્યા નહી કરતા નવાખ
હુકમ કરતા હયકે સખકો નેતપસે ઉડાદીયે જાયે મનનેમે સીપાલો આકર એક
નજુમીકી ખખર નવાખકો દેતાહય સાહજાદા ગમખવાર નજુમી મનાર આતા
હય ઓર નાજનીનકીરીહાકી ખખત કહેતાહય મગર નવાખ મનાર કરતા
હય નજુમી જાખરજરતી નાજનીનકો હોડાના મહાતાહય નવાખ ગુમેહાકર
નજુમી પર વાર કરના આહતા હય નજુમી બનાવુંગા સાહજાદા ગમખવાર
જાહેર હોજાતા હય નવાખ અપની વહુ ગેરોકે દેખકર ઘર આંદા હોળનાહય
અંક તીસરા

પ્રવેશ ૭—કલ મહા મે તમામ મુજરીમ તોપકે સામને ખડે કીયે
જાતે હય સાહજાદા ગમખવાર આતા હય ઓર નવાખકે તરફસે તમામ
મુજરી મોકો હોડ દેનેકા નકલી હુકમનામા જલ્લાદોકે દીખાકર સખકા
હોડા લેળતા હય ઓર જહાજ પર સવાર હોકર મીસરકે તરફ રવાના
કોતા હય નવાખ આકર જલ્લાદો પુછતા હય કે મુજરીમ મારે જાય
ઓ કહેતા હયકે આપકે હુકમનામાકે માફીક વે હોડ ફીરે ગયે જલ્લાદ
જુલમમે કલમ કીયે જાતા હય નવાખ જહાજકે મીસરકી તરફ જા-
નેકો ખખર પાકર મોદીની તરફ જાતી હય,

પ્રવેશ ૮—હસીન વખેરકા જહાજ રવાના હોળતા હય નવાખ
ખુલ જી દેખ લેકુ જહાજ પર રવાર હો ઉસકે પીકે રવાના કોતા હય
પ્રવેશ ૯—હસીન નાજનીન ઓર હોર દીલગુ મીસરમે પહેચતેહે એક
અપસરહમકો અબનખી દેખ રેખીસખાંજાનેકા સામન પુછાળાકે ઓર પા-
મોડ માંગનાહય મગર પાસમેડના પાકર હોળકોનાહયકે અપસરહમકો

(૫)

પ્રવેશ ૪—બાદશાહ મીસરકે દરબારમે સખ જાહેર હોજાતા હય
હમીન બાદશાહકા લડકા સાનધ હે.તા હય ઓર નાજનીન વજરકી લડકા
માખીન હતી હે, શાહ બાવગઝ તન્હ સે એક દુકમનામા શાર મીસર-
કા બાતા હય કે મેરા બેટા ગમખાર એક ગુલામ ઓર કનીઝ યાર
હમીન ઓર નાજનીનકો બગાફર આપકી સરહદમે પહોચ ગયા હે હ
અંકો મેજદા નહીનો જ ગંકે લીયે તૈયાર હોજાય,

પ્રવેશ ૫—ચાહ ચકોરીકો પાખનેકી ખુશીમે જલસા ખતા હય જી
ન.સે નાચ જ મ હોતા હય,

પ્રવેશ ૬—સમુદય પર શાહ બાવલ ઓર શાહ મીસરકે જંગી જાજ
જેકા મુખાલ હોતા હય અર જગ હોતી હય,

પ્રવેશ ૭—લગડે મા પતીરાકો લેકર બાતા હય કે મુજએ ફરેખ કરકે
તલનાક મા લી.મ.લા ચાંદ પુલીયકો કય લાલચ ફેકર ગાંઠ લેતા હય
મીનજા પક બાતા હય ઓમ તલનાક નામે કે મુચાફીક લગડેખાકા
જી તાખદ દેતા હય ઓર ઓર ચકોરી ઓર ચા કી સદી કરદેતા હય,

પ્રવેશ ૮—સાહ મીસરકે દરબારમે હસીના ઓર નાજનીનકી સા,

અસ્મતકી દેવી,

નાટકના ગાયનો,

સાહેલીયાં પ્રાર્થના ૧.

તુ કરીમ તું રહીમ તેરી સીક્ત કરે નો બયાં—

તેરાહીનુર હર જરદેમે હે અયા—તુ કરીમ,

જળ જહાં નાખુથા મોબુદ હાં તુંહી તો થાં

નકલ હસ્તીકા નીશા ઐ બેનાશા તુંહી તો થા,

બના દીલમે કોન હય તેરે સીવ યે મસકીન ગુન્હે.

બસમેલી તેરા મકાં હય ઇસમેલા તુંહી—મકીન.

તેરા નુર હર જરદેમે હય અયા

બાગો બાડી ફુલવારી ક્યારી ક્યારી ન્યારી સારી કુદરતકી હે

ન્યારી સારી ફૂલે ફૂલે ડાલી—તેર વારી તેરે વારી—તુ કરીમ

સાહેલીયાં ૨

મયકે મહેશીલમે ગુરાબુ ગુલાબકી—હોસુરા ૧ હાથોમે,

મય નાબકી પ્રીર બિમ જો હો બેશ સાળાબકી —મહે

ચલે રંગીલા બમ જસ્ત રહે મદામ મેં 'તુ તો અબાબો

મે હાંકકેમ—ન રોક હાથકો સાકા ગીરે તો ગીરને દે

બવકતા બમ રહે મોજન શરાબ રહે,

રખખી રહેગીને સાગરમે—બક મઝાહોગી,

યે મય હય ઇસકા ચલતા હુઆ હીસાબ રહે,

રંગહો રંગહા દીલમે ઉમંગહો દુર હો ગમ ચલી—બોતલ.

ખુલીદેશનાબકી—મયકે.

ચકોરી કામીક,

૩

મેરે જોળનપે છાપ્ર ખહાર હય મેરે અખર નહી ચે કટાર હય
 દેખો લોગો સીનેપે ચેટા અનાર હે મેરે,
 ચાંદ ખારપે જાન નીસાર હય-ખીના દેખેતો દીલ બેકસાર હય
 હારે તેરી કુરકતને હય અય ચાંદ સતાયા મુઝકો

નકખીજલવા,

ફકસાર દીખાયા હમકો-સરજતે વરલ નઈડરોજ પીલાયા
 હમકો-હય અફસોસ ગલેસે ન લગાયા હમકો—

ચાલ ચલુન્ગી જોળના નીખારકે મેરે આશક હુએ બે મુમાર, હય

મીરજ

૪

પૈસે પૈસે પૈસેડી જહાર જારી આજ યાર ઇસ જહાંમે,
 જાંગી હો ચમાર જો બસ રહે માલદાર બસ જોહી હય નામદાર,
 ચોર આલાહ ખાનદાનમે-પૈસે આતે હી
 વહુ સે ઇસ મહાનમે ચારચાંદ લગલયે જગે સાનમે,
 પૈસે પૈસે પૈસેકી.

ચાંદ ચકોરી.

૫

જુલ્હે કાલી કાલી જૈસે આંખ મતવાલી
 કમર ફૂલ લયકે જૈસે કેલોહીકાલી,
 અખર કટારી સીનેપે અંજર ચલાવે તીરછી નજરીયાં
 દીલકો જખમી બનાવે—

ચાંદસે ચહુરા જળસે ચાંદને દેખા ચાંદકો ફલકપે જળસે માંદી દેખ
 આખ મતવાલી જૈસે મહી હે ખાલો-ચુલરે—

(૮)

હસીન,

૬

જાતાહું સોળસેમેં દીલ આબારકી તરફ.
 યે જાન હુંગા કુચે દીલદારકી તરફ,
 સોબાર છસકે હાથસે મરમરકે બચાહું—
 જાતાહું ઉસી સોખ સીતમગારકી તરફ
 નીકલાહ આજ ઘરસે વેા ગારત ગરજહાં
 ગુલશા સુનાઈ દેતાહે ખાન્તરરી તરફ
 મરતાહું ઉસ અદાપે કેવેા વખત ગુફતગું,
 મુંદેર ખેઠનાતેરા દીવારકી તરફ,
 રહેમતકો તેરે આજઓ મરનેકા સોઝહે,
 ગરહ ન ગુકાયે જાતા હય તલવારકી તરફ,

જેખન ઓર સાહેલીયાં— ૭

આવો ખ્યારી દેખો ગુલકારી ફૂલોકી ક્યારી આવો,
 બાદે બહારી સબવો— બુલબુલ ગુલસનને મીત્રે,
 ખ્યારી મીત્રે ખ્યારા મીલે

હરયાલી હરયાલી હે (૨) આવો ખ્યારી,

જેખન ઓર સાહેલીયાં— ૮

ખ્યારી ન દો હમે ગાલી-તુહે નાજે પાલી
 તુહે કુલન કીસી ડાલીરે-છેડ છાડકર જાકે હુદો.
 ઓર કોઈ મતવાલીરે-તુહે નાજે પાલી,
 છેડ જે કયસી નીકાલી-આફતમે કયસી ડાલી,

(૯)

આઈ બકી મુજે ખાતોમે બહેલાને વાલી હાં હાં
બહેલાને વાલી નખરે દીખલાને વાલી-ચાલોમે.
લાને વાલી તુ કુલોકી ડાલો;

નાજનીન—

૬

મોલા તું બેન્યાજ ખ્યારા હરદંમ સાજ.
જગત જીત નીત હે સરકરાજ-તુહી બન્દાનીવાજ,
તુમકો હય જેખા નાજરાજ-હે દાતામંન બાતા,
તુ ખ્યારા હય ન્યારા હય ન્યારા આલમ કુદરત. મુમરત હાં

નાજનીન—

૧૦

યે હસ્તી એક દરીયાહે જીસે હરદંમ રવાનીહે,
કળીતી ફલી કળી પીરી કળી અહેદે જવાની હે
યે હુસ્ન વો ઇશકદોરોબ કક્ત કીસ્સા કહાની હે,
યે દુનીયા ઓર ઉસકા એશ એ નુદાન ફાની હે—
સમજના ઝયેરકી ઇજતકો અપની માં બહેન જેસી,
યે ઇનસાની અસાલત હે સરાફતકી નીશાની હય-
ઇમાનતમે ખ્યાનતહો કયા મતતક નહી મુમકીન,
યે અસમત ઝયેરકી હય મેરી ઇસપર પાસખાની હય,
નહી હય દીલ લગાનેકી જગાહ આખાહ યે દુનીયાં
જીસે સમજાહે તુમને બજમે ઇસરત બજમે ફાની હે.

હસીન—

૧૧

અખતો દર બંધ કોયે જાતે હે જીન્દાનેકે,
તાક સીકવે ન સહે આજ વો દીવાનેકો,

(૧૦)

ન તડપનેડી ઇંજાજત હય ન ફરીયાદડી હય,
 મોમયે પરતફીયે જાતેહૈ મસ્તાનોકે,
 કલમા પઢતેહૈ વતનકાયે સહા જાનો દીલ,
 સારી બસ્તીમે યે દો ઘર હય મુસલમાનોકે—
 હમને વો જામ પીયા જીસને મીટાદી હય ખુદી,
 તજ કરે છોડ દીયે હૈ શૌકસે મય ખાનોકે,
 જમઘટા રુબકો સરેશમા ને દેખા અકબર,
 મુબોકો ૦ જમમે પર ઉડનેથે પરખાનોકે,

કેામીક કેાસ—

૧૨

આવો મીલકે મુબારક બાદ કહે ૪ હુદ્દા હુદ્દાન,
 સશી શાહર હૈ હમ સળ તાલી બજાયેગે,
 ચાંગ-મીરહાંગ મુનાયેંગે હીલમીલ મંગલ ગાનેંગે,
 બાહ હા હા હા હા મેજર લેકર શાહ હુવા મૈતો બીલ,
 હુદ્દાહી બરખાદ હુ મેરા ઉજટા ચમન આબાદ હુવા,
 નાશાદ હુવા નાશાદ હુવા બસ હાય હાય હાય હાય—
 મે બરખાદ હુવા આહ હા હા હા ચલોં ઓર કોઈ,
 તદબોર કરે ઓર ચકારીકો લેકર ચહાંસે ચલે,
 પ્રીર ઘેર વતનમે જોયેગે ઓર વહાં નીકા પઢાયેગે.
 દીન રાત મજે ઉડાયેંગે આહા હા હા હા—

ડોપ—૨

નાજનીન

૧

૮. દીલમે હાળ હસરતે યે કહ નહીં સકતે

(૧૧)

કહે બગેર લી ઉસકોતો રહે નહીં સકતે,
 નજરીયા કાહે મોસે પ્રીરી પ્યારે સાંવરીયા મોરેરે—
 પ્યારે પીહરવામોરે નજરીયાં મારી-મોહે નયનનકી;
 કટારી જીયા હીયામે લગી આનકારી-તારે ગીન ગીનકે,
 રતીયાં ગુજરી મનકી આસજીકો દુખાત આવો પાસ મોરે,
 શામ-નજરીયાં

નાજનીન

૨

મીસે દીલબર મુજકો દીલઆરા ના દોઝાયે મ. ગાની,
 હો ગયે શાદમાની દીગકો હો ગયે શાદમાના--તેરી,
 આદાને બદલીસરે ગોર દુનગી કુરબાન-મેહરબાન,
 અયજીશાન પ્યારે હરીન બાલ ધુંધરસે મતવારી,
 આખે બમે તોરી અબરૂસી કમાન મય હુન્નાન વારમાન પ્યારે
 હશીન તોયે—

હસીન—

૩

કાનલ ન મુઝે છોડ તુ બીગાના સમન કર,
 સીર દુનગા તુઝે આજમે નજરાવા સમજકર,
 આબાવ મેરે પાસજો તુમ સુરતે વહેતી ઇલજામ ન દેગા
 કોઈ મસ્તાના સમજકર,
 કાબા હોયા બુતખાના સો મસ્જદહા યા મદર કરતા હું મે
 સીજદે દરેબાના ના સમજકર
 યે હાલ તેરે ઇશકમે રહેમતકા હુવા હે,
 હસ્તા હૈ જમાના ઇચ્છે દીવાના સમજકર,

સાહેલીયાં

૪

ગાયે ખુશીને નાય સખી કરેા મીલ સખીયાં રંગ રલીયાં
 ખ્યારીજના હૈ સોહના સમાન હય ખ્યારા ખ્યારા-કયા,
 આલી આજહી ઇસ દીલકો ખીલી સગરી મહેકતી,
 ખ્યારી સખી-અદાયે ખ્યારી દીખાયેન્ગે અદાસે,
 દીલકો ચુરાયેન્ગે હજારે પ્રીતને જગાયેન્ગે,
 કુસ્તા અખરકા માગેના પાની મહેફીલ હય તુરાની,
 અદાસે લોભાતી ચલી કામની ગીરબદોનેનાં ખ્યારા,
 લાગે ગારે જોખના બહારજો દેખો જરા ગર જમન હોવે,
 હમ ગાવે ખુશીના ગાના

હસીન-નાજનીન-

૫

આખ વો હય છુસ્મે હરદમ સુરત જનાના રહે-
 દીલ હય વો જો યાર કે જલવેકા કાશાના રહે,
 ઇસ્ક મે કુછ નામ કરના હો છુસ્મે વોયે કરે
 ખુશહો રારે બ બહરમે દીવાના રહે,
 દીલખાની ગાહે નાજ તોરી પીયારી હલ બલીયાં,
 મન હરવા લુભાવ જાનો છગર પીયારી તોરી, બતીયાં,
 એસા મોહલકા પાયા તોરા જાતે જનીયાં,
 દેખા બાગે જહાંમે ઠોઇ નહી ઇસમે તોરા રાની દીલ,

મમખખાર-ગુલખર—

૧

ચલો ચલકે પ્યારે સમજાયે જોર જુલમસે સળકે બચાયે
વેા કાતીલકે-વો બલીમકે કીચી જતવસે રાહા નેક પર ભાયે,
સાથ ચલુંગી ઉસસે લડુંગી 'ભી હુ' તૈયાર-નમુમી બનકર,
લેશ બદલકર ચલે ઉસે ધમ કાયે, જોર સમજાયે-ચલો ચલકે,

ચાંદ ચકારી—

૨

ઉડાહું લેકેગે હંડીયા સળખ હિલે બહાનેકે,
વો કુત્તા આવેગા દરપર પડા બડીયાર ખાનેકે,
કહે તુજપર શીલં અપની બનરે,
બડા અહેસાંન તુમહારા ચે મુજપર હો બાયે,
ચલકે શાદિ રચાયે-જો પુશીયાં મનાંચે—
વારં જાંનરે કિતચે ચાહતા હે મુજકો ચકારી ખીલે
ખચો પેસા તો બહલા ચકારી ખીલે પ્યારે ચાંદરે,

ચાંદ ચકારી—

૩

હંદ મોનીયાદે દાને ડિગ ડીગ ગીરચેનગે,
અજ દી રાત ન છેલી મહે દીવાસે હાથ જોડલી,
ચદનુ ચકારી ખીલે ગહા લંગડેદા નાથ હો ગયા,
ધરકદે કાલીજ વીચ પડકે અહ જેરા પાસ હો ગયા,
કીંગીયા રૂમલ રૂમલ રાહે રાહે બનવાલીએ,
નવીયાં ચડાધ્યાં જુડીયાં હુલે લે નવારી બેરીયા

પટાખાળન—

૪

હમારા બાલા જોખન દેખો તારો મારો ન નયનાં
 હમારી કોલી છાતી ઈન બાતોસે ડરતીદે,
 વાહ અલ્લાહ હમારા નેના નાનુક લોલા બાલા,
 નાએક પાલા હમારી કોલી છાતી
 હબારો મરતેદે લોગ ઈશ હમકપર,
 પ્રીદા હોતે હે તેગકી અમક પર,
 કશોડાને જાપી મંદા એ ચેહરેકે ઝલક પર,
 બાતોકી રગડકર આખર રહતે હે,

સખ—

૫

ચલો દાસ્તા કરે બયા પુરમલા લખસ્તા હાલ,
 ક્યો કુચ્છ—સખત ઇન્તજારયા દિલ એ કરારયા—વતારો લીયે મેરા
 શુક ખતસે હય આકેન ઠરીયાં કયા કયા મુજરી હાલ મુસીબત
 કયા કયા પરી હમ સખ પર આફતયે જોર પરી આફત હમપર

હસીન—

૬

હોશકર હોશ હસીન નાલાયક ફરીયાદ ન કર,
 ગીલા જવર ન કર રીકવાયે બેદાદ ન કર,
 તું નિમક પાસ નહી વો નહી નીમક પાસતો હું,
 બૂલ બા અપૂર્ણ સબી કહીં થાદ ન કર,
 ગુરે હમાંએ લોકો કહેલી જુલમતો સખુલ,
 અપ્રકા બમ છાંડગી જરખાદ ન કર.

(૧૫)

કોણ હે શાને તેરી ખૂન ઈમા દર્પણ,
શુક કર થામ હે દીલ બિસકો તું નાશાદ ન કર,

નાજનીન—

૭

નેકકો રાહત નહીં એ બી ખુદાકી શાન હે,
મુલેહ ને દર્દ દીલમેં સરેવસર ધનસાન હે,
આજકોખીયતકે શુભશાનમે ખીજકા દોર હે
ને હે અપને વખતકા ફરજીન હા માલ હે;
છ દગી પર ગોર કર દર્પન ખના અપના ચલન,
ચંદ દિનકે વાસતે પ્હા આયા ધનસાનહે,

પહેલા અંકનું ૯ મું ગાયન;

નાજનીન.

કહો જન્નતમે તુએ ચા કહું શુભજારે વતન,
તુડીં રે છંજી મેરી પુંડી દીલદારે વતન,
વો બી આ વખત કે હાસલથી તેરી ફેહ મુએ,
તેરી આગોશમે રહેવા ચા મે કુશીયારે વતન,
તેરેથી નામસે દીલસાહકે દર્પનકા ચદા,
તુંડી કમ દર્દે પુંડી હે મદદ ચારે વતન,

[illegible]

समाप्त.

નોંધ:—જુદા દીતાબધર માલીક મિનેજર ઠપપીકે
જામની મહોર ન હોયી નો માલ
મથાકા જામલ જાલમી

